

R O M Â N I A
TRIBUNALUL
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE
MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. -----

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 21 Octombrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE -----

Asistent judiciar -----

Asistent judiciar -----

Grefier -----

Pe rol se află judecarea cauzei de Asigurări sociale privind pe reclamant ----- --și pe pârât -----, având ca obiect contestație decizie de pensionare.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantă doamna avocat ----, lipsă fiind pârâta.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, stadiul procesual și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare.

Instanța, față de dispozițiile art. 157 Legea nr. 263/2010, constată că cererea este scutită de plata taxei de timbru judiciar.

Instanța având în vedere că pricina este la primul termen de judecată, la care părțile sunt legal citate, în temeiul art. 131, alin. 1 Cod procedura civilă, pune în discuție competența instanței în soluționarea cauzei.

Reprezentanta reclamantei apreciază că această instanță este competentă general, material și teritorial în soluționarea prezentei cauze.

Instanța, în temeiul art. 95 pct. 1 Cod Procedura Civilă raportat la art. 153 lit. g coroborat cu art. 154 Legea nr. 263/2010 constată că Tribunalul Cluj este competent general, material și teritorial în soluționarea prezentei cauze.

În aplicarea dispozițiilor art. 238 Cod Procedura Civilă se pune în discuție estimarea duratei de soluționare a prezentei cauze.

Reprezentanta reclamantei apreciază că prezenta cauză se poate la acest termen de judecată.

După deliberare instanța apreciază că această cauză poate fi soluționată într-un an.

Instanța după deliberare, față de obiectul cererii de chemare în judecată pune în discuție, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, respectiv „Dacă în perioada în care reclamantul a avut contract individual de muncă la CAP, volumul de muncă realizat (având funcția de șef de fermă – inginer) poate fi luat în calcul ca timp util la pensie, la stabilirea drepturilor de pensie”.

Reprezentanta reclamantei strict procedural lasă la aprecierea instanței, deși reclamanta este foarte bolnavă ar fi solicitat soluționarea cauzei la acest termen.

TRIBUNALUL,
Asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiției,

Constată că *prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 29.03.2024 pe rolul Tribunalului --- sub numărul unic de mai sus*, reclamanta ----- a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta -----, să dispună anularea Deciziei nr. 608/13.02.2024 privind recuperarea sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale, în sumă de 19.480

lei, în cadrul pensiei pentru limită de vârstă, ca fiind nelegală, și, în consecință, să dispună anularea Deciziei de pensionare cu nr. 144597/13.02.2024, ca fiind nelegală, cu obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii de pensie pentru limită de vârstă, prin luarea în considerare, în mod corect, a tuturor veniturilor încasate și dovedite, cu actele depuse la dosar, inclusiv privind valorificarea timpului util în agricultură; să dispună obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt a cererii, reclamanta a arătat că este obligată prin Decizia nr. 608/13.02.2024 emisă de pârâtă, să achite o sumă exorbitantă de 19.480 lei, pentru o presupusă eroare a Casei de pensii la calcularea pensiei sale pentru limită de vârstă, dar fără ca reclamanta să aibă vreo culpă. Având în vedere că, pentru acest calcul eronat culpa aparține în exclusivitate pârâtei, care i-a rectificat decizia inițială de pensie, consideră că, prin această decizie îi este încălcat dreptul la pensie pentru limita de vârstă, neluându-se în considerare valorificarea timpului util în agricultură.

Motivul de nelegalitate al acestei decizii este faptul că, valorificarea timpului util în agricultură pentru inginerii agronomi, nu este eronată, ea este reglementată legal, prin Legea nr. 80/1992, în baza căreia i s-a recalculat pensia pentru limită de vârstă, fiind reluată apoi în Legea nr. 137/2019, în vigoare la acest moment. Acest timp a fost efectiv lucrat, deoarece erau obligați să efectueze acest timp, chiar dacă erau angajați cu contract de muncă în cadrul cooperativelor agricole de producție. Reclamanta a fost angajată încă din anul 1965 ca inginer agronom în cadrul unui CAP, apoi șef de fermă și inspector de specialitate între 1987-1991, iar apoi din 1991-1999, la data pensionării, a fost profesor de specialitate, conform carnetului de muncă nr. 0264357.

Potrivit art. 13 din Legea nr. 137/2019: Constituie stagiul de cotizare în sistemul public de pensii: a) perioadele de vechime în muncă realizate până la data de 1 aprilie 2001, pentru care s-a datorat contribuție de asigurări sociale; b) perioada de la data de 1 aprilie 2001 până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în care persoanele au fost asigurate, conform legii, în sistemul public de pensii; c) timpul util la pensie realizat de agricultori și durata de asigurare, în condițiile reglementate de Legea nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 31 din Legea nr. 80/1992 "(1) Constituie timp util la pensie și perioada în care persoanele cuprinse în asigurarea socială organizată prin prezenta lege au realizat un volum de muncă în fostele cooperative agricole de producție în care au avut calitatea de cooperatori sau au achitat contribuția minimă prevăzută în Legea nr. 5 din 20 iunie 1977. Pentru foștii cooperatori contribuția minimă prevăzută de prezenta lege, determinată corespunzător salariului de baza minim brut pe țară, reglementat la data intrării în vigoare a legii, se considera achitată pentru perioada în care au prestat volumul de muncă. (2) Timpul util se stabilește în ani prin raportarea volumului de muncă exprimat în norme, însumat pe întreaga perioadă în care persoana asigurată a lucrat în fosta cooperativă agricolă de producție, la cel mai mic volum anual de norme stabilit de adunarea generală în perioada respectivă".

Reclamanta, ca inginer agronom în cadrul CAP, era încadrată în domeniul agricol unde era obligată să facă și normele din agricultură, ca oricare alt lucrător, deoarece toți trebuiau să fie membri cooperatori, indiferent de studii și funcție. Aceste norme le primeau, nefiind acordate, pur și simplu, formal. Mai mult, potrivit art. 121 din norma de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 se definește timpul util la pensie: (1) Prin timp util la pensie realizat de agricultori, prevăzut la art. 17alin. (2) din lege, se înțelege perioada în care foștii membri cooperatori au realizat un volum de muncă în fostele unități agricole, potrivit prevederilor Legii nr. 4/1977 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale membrilor cooperativelor agricole de producție, calculat potrivit metodologiei utilizate la aplicarea Legii nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările ulterioare. (2) Timpul util la pensie realizat de agricultori se calculează în ani și se determină prin raportarea volumului total de muncă, exprimat în numărul de norme realizate în întreaga perioadă în care asiguratul a lucrat în fosta unitate agricolă cooperatistă, la cel mai mic număr de norme planificat a se realiza anual, din perioada respectivă, stabilit de adunarea generală a cooperativelor. Frațiunile de an se neglijează.

Astfel, din acest punct de vedere, deciziile emise de pârâtă sunt nelegale, actele de dispoziție, respectiv deciziile de deschidere inițială și/sau revizuire, recalculare și implicit deciziile

de recuperare debite trebuie a fi emise de către casele județene de pensii, cu deplin temei juridic, cu reținerea prin valorificare justă și corectă a actelor aflate în dosarul administrativ de pensie.

De altfel, prepușii calificați ai caselor județene de pensii, care au prerogative în materia stabilirii/reconsiderării și/sau modificării pensiilor lunare, trebuie să procedeze cu maximă diligență și atenție, potrivit prerogativelor și expertizei profesionale, atât la stabilirea inițială a dreptului, precum și în cea ce privește revizuirea sau recalcularea voluntară sau la cererea persoanei interesată, prin decizia emisă și însoțită prin semnătură.

Circumscripționarea acestor competențe și condiționalități, trebuie reținut faptul că acești angajați au atribuite în mod exclusiv și expres obligații și răspunderi de ordin legal, dar și material, iar în cazul unor atitudini omisive și/sau comisive, angajatorul acestora urmând a aprecia, califica și dispune în privința conduitei profesionale a acestora.

De asemenea, trebuie avut în vedere și valorificat faptul că, prin decizia nr. 12/19.06.2017, ÎCCJ a admis recursul în interesul legii stabilind obligatoriu în sensul că: în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 179 din Legea nr. 263/2010, coroborate cu dispozițiile art. 114 și art. 116 din același act normativ, legalitatea deciziei de recuperare a sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale este condiționată de suspendarea sau sistarea (anterioară ori concomitentă) pensiei printr-o decizie emisă de casele teritoriale/sectoriale de pensii, ori se impune îndeplinirea de către emitenta deciziei de debit, inclusiv a acestei cerințe necesare și obligatorii, trebuind făcută dovada în acest sens, inclusiv condiția comunicării deciziei de suspendarea sau sistarea (anterioară ori concomitentă) a pensiei aflată în plată.

Or, în cazul său, nu a fost emisă nici o decizie de suspendare a pensiei în plată sau cel puțin, nu i-a fost comunicat un astfel de act, până la acest moment, ci doar decizia privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă.

Casele de pensii au prerogative și competențe clare în ceea ce privește plata, încetarea - sistarea și repunerea în plată a prestațiilor bănești datorate cu titlu pensii lunare, astfel că o eventuală nesistare/nesuspendare a plății pensiei lunare achitată pensionarului și calificată ca fiind necuvenită, nu-i poate fi imputabilă acestuia inclusiv sub acest aspect, potrivit înțelesului aplicativ al deciziei ÎCCJ nr. 12/2017, trebuind în aceste condiții a fi înlăturate și apreciate ca non juridice orice alte susțineri contrare.

Astfel, s-a reținut de către ÎCCJ că „pe fondul recursului, ceea ce se urmărește prin promovarea recursului în interesul legii pendinte este de a se stabili dacă, în aplicarea art. 179 din Legea nr. 263/2010, decizia de recuperare a sumelor încasate necuvenit de către pensionar este condiționată, sub aspectul legalității, de respectarea procedurii instituite de art. 116 din lege referitoare la emiterea unei decizii de încetare/suspendare/modificare a drepturilor de pensie, pentru situațiile reglementate de art. 114 din lege, sau dacă, în aplicarea art. 170 din lege, procedura de recuperare este independentă de orice altă procedură referitoare la decizia inițială de pensie, aflată în plată și definitivă, caracterul necuvenit al drepturilor încasate de pensionar raportându-se exclusiv la prevederile normative în vigoare încălcate.

S-a concluzionat și s-a apreciat corect că, în lipsa unei decizii emise de casa teritorială de pensii de suspendare/modificare a drepturilor de pensie stabilite prin decizie definitivă, drepturile bănești au drept cauză juridică a plății decizia de pensionare inițială și, din acest motiv, nu pot fi calificate ca „sume încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale”, în sensul art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

Chiar dacă i s-a emis o nouă decizie de pensionare, aceasta este intitulată "decizia privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă", iar nu de modificare, suspendare sau recalculare a pensiei. Mai mult, aceasta nu este motivată în drept, ci se notează doar: acordat majorare conf. art. 169/2010, ceea ce este o prevedere inexistentă, astfel că se asimilează cu lipsa motivării deciziei de pensionare.

Dispozițiile art. 179 din Legea nr. 263/2010 pot constitui temei juridic pentru recuperarea sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale, numai în contextul coroborării lor cu dispozițiile art. 114 și art. 116 din Legea nr. 263/2010, ceea ce presupune emiterea prealabilă sau concomitentă a unei decizii de încetare, suspendare, modificare a drepturilor de pensie. Aceasta întrucât raporturile de asigurări sociale se nasc, se modifică și se sting (o astfel de definiție pe deplin

acceptată este inherentă oricărui raport juridic, public sau privat) în legătură cu acoperirea unor riscuri sociale (din această perspectivă, raportul juridic capătă specificitate), în condițiile strict prevăzute de lege.

Odată constituit dreptul asiguratului la primirea indemnizației de asigurări sociale (și, corelativ, obligația instituției de asigurări de a o plăti), de principiu, acesta nu poate fi modificat decât tot printr-o decizie, prin care să se dispună asupra dreptului de pensie - încetarea, suspendarea etc. plății pensiei - și doar în mod subsecvent se va proceda la recuperarea sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale.

Totodată, potrivit interpretării pe care o dă Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 6 din CEDO, implică nu numai ca hotărârea judecătorească sau oricare alt titlu executoriu, să fie pronunțată respectiv emis în mod justificat, într-un termen rezonabil ci și ca aceste scripte dispozitive să poată face obiectul unei executări efective, cu cerința imperativă a realizării tuturor cerințelor și garanțiilor de legalitate și temeinicie.

Într-adevăr, convenția nu instaurează numai o protecție pur teoretică a dreptului omului, ci dispune imperativ realizarea concretă a pretenției, inclusiv de ordin pecuniar. Orice titlu executoriu este obligatoriu a fi executabil și executat chiar prin plată voluntară, în condițiile în care prin caracterul și elementul său executoriu, acesta poate primi o executare efectivă, sub condiția respectării cerințelor legale, inclusiv a dovedirii temeiniciei pretenției privind restituirea în întregum a sumelor plătite.

Astfel, mandatarii, reprezentanții și prepușii statului Român, respectiv angajații și experții caselor județene de pensii trebuie să realizeze diligentele necesare pentru a se asigura că beneficiarii veniturilor de înlocuire cu titlu pensie vor respecta normele și legislația în materie chiar de la data înregistrării inițiale a dosarului de pensie și implicit că actele depuse realizează toate cerințele și rigorile de conținut, iar înscrisurile informale trebuind a fi în principal completate sau înlăturate de la valorificare.

Fiind valorificate aceste considerațiuni faptice și de drept, casele de pensii trebuie să dețină și să uzeze de toate instrumentele juridice adecvate și aplicabile, suficiente pentru a garanta în condițiile legii executarea justă și deplin legală a prestațiilor bănești datorate și plătite, dar și recuperarea unor eventuale sume plătite și încasate de către titularii dreptului material plătite acestora în mod cert necuvenit și nedatorat.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, „dreptul la un proces echitabil impune ca cererile, susținerile și observațiile părților să fie într-adevăr auzite, adică examinate și valorificate conform normelor de procedură aplicabile de către tribunalul sesizat”, (Hotărârea în 28.09.2005 în cauza Virgil împotriva României, paragraful 44, Hotărârea din 3.04.2012 în cauza VAN DER HEIJDEN împotriva Olandei, paragraful 59 și Hotărârea din 21.03.2000 în cauza Dulaursans împotriva Franței, paragraful 33).

Se impune a fi avută în vedere inclusiv hotărârea CEDO Cakarevic v. Croația unde s-a reținut faptul că „o persoană nevoiașă nu poate fi obligată să restituie banii primiți de la stat din greșeala autorităților”.

Analizând cauza, CEDO a reținut că femeia nu este vinovată, întrucât nu a încercat să inducă în eroare autoritățile pentru a primi mai mulți bani decât trebuia. În plus, cât timp autoritățile i-au acordat plățile efectuate succesiv, femeia era îndreptățită să creadă că banii pe care îi primește i se cuvin, iar prin acțiunea de restituire a sumelor plătite acesteia, au pus o povară individuală excesivă asupra ei. CEDO a considerat că autoritățile erau responsabile să verifice toate elementele necesare plății și/sau încetării acesteia, iar faptul că aceasta a primit bani timp de trei ani în plus față de perioada stabilită este exclusiv culpa autorităților. De asemenea, încercând să recupereze banii oferiți din greșeală, autoritățile au încălcat dreptul de proprietate al femeii”.

Aceeași instanță europeană reține în sensul că „persoanele ar trebui să fie îndreptățite să se bazeze pe valabilitatea unei decizii administrative definitive în favoarea lor și pe măsurile implementate luate deja în realizarea acesteia, cu condiția ca nici beneficiarul și nici o altă persoană să nu fi contribuit din numele său la implementarea unei astfel de decizii luate sau implementate în mod greșit.

Pentru reținerea condiției și a rigorii necesare privind deplina legalitate și implicit temeinicie a actului de dispoziție, de impunere pecuniară, se impune a fi dovedit contextul cauzal direct, între o eventuală atitudine culpabilă a persoanei care are calitatea de pensionar și evident de beneficiar al plăților efectuate, sub condiția ca aceste aspecte să fie definitorii și să fi influențat modalitatea de stabilire sau modificare și implicit de punere în plată a deciziei de pensie și implicit de plată a diferențelor de pensie.

În drept: art. 30, art. 32, art. 192, art. 453 Cod procedură civilă, Legea nr. 263/2010, actualizată, legislația comunitară, precum și prevederile legale și hotărârile menționate în motivare.

În probațiune, depune înscrisuri și solicită adresa către pârâtă, pentru comunicarea dosarului administrativ de pensie, alte probe care vor reieși din dezbateri.

La data de 11.04.2024 pârâta -----a depus la dosar întâmpinare - f. 38, prin care a arătat că prin decizia nr. 608/13.02.2024 s-a dispus constituirea în sarcina reclamantei a debitului în suma totală de 19.480 lei, încasată necuvenit pe perioada 01.03.2021- 29.02.2024.

Plata necuvenită a fost generată de valorificarea eronată a timpului util în agricultură. Potrivit art. 179 din Legea nr. 263/2010 "(1) în cazul sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale, casele teritoriale de pensii emit decizii de recuperare, prin care se stabilește în sarcina beneficiarilor obligația de restituire a acestor sume. (2) Sumele prevăzute la alin. (1) se stabilesc cu respectarea termenului general de prescripție de 3 ani. (3) Decizia de recuperare a sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale constituie titlu executoriu.

Prin urmare, solicită respingerea acțiunii ca nefondată.

La termenul din data de 21.10.2024 instanța a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu interpretarea problemei de drept: „Dacă în perioada în care reclamantul a avut contract individual de muncă la CAP, volumul de muncă realizat (având funcția de șef de fermă – inginer) poate fi luat în calcul ca timp util la pensie, la stabilirea drepturilor de pensie”.

După deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra următoarei chestiunii de drept: „Dacă în perioada în care reclamantul a avut contract individual de muncă la CAP, volumul de muncă realizat (având funcția de șef de fermă – inginer) poate fi luat în calcul ca timp util la pensie, la stabilirea drepturilor de pensie”.

În acest sens, Tribunalul va reține că **Obiectul** cererii de față este reprezentat de sumele de bani încasate cu titlu de drepturi de asigurări sociale.

Cu privire la admisibilitatea sesizării, Tribunalul ---- reține că, potrivit art. 1 alin. 1 și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de

drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Din interpretarea acestor dispoziții legale, tribunalul reține că este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dosarele având ca obiect drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă ele sunt aflate în primă instanță.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), **condiție îndeplinită în cauză, dat fiind aspectul că se discută despre sume achitate cu titlu de drepturi de pensie,**

- Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, **condiție îndeplinită în cauză, aceasta deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat asupra chestiunii de drept cu care este sesizată,**

- chestiunea de drept care formează obiectul judecății să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, **din verificările efectuate de către Tribunal nerezultând existența vreunui dosar cu acest obiect pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.**

Tribunalul reține că, asupra acestor chestiuni de drept și de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În consecință, Tribunalul apreciază admisibilă prezenta sesizare.

În ceea ce privește fondul chestiunii deduse interpretării, Tribunalul reține că există conturare două opinii de interpretare a acestei probleme de drept.

Într-o primă opinie, s-a apreciat că potrivit art. 121 din HG nr. 257/2011 „(1) Prin timp util la pensie realizat de agricultori, prevăzut la art. 17 alin. (3) din lege, se înțelege perioada în care foștii membri cooperatori au realizat un volum de muncă în fostele unități agricole, potrivit prevederilor Legii nr. 4/1977 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale membrilor cooperativelor agricole de producție, calculat potrivit metodologiei utilizate la aplicarea Legii nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările ulterioare.”

De asemenea, Legea nr. 1/1982 prevede la art. 34 că: „Nivelul retribuției de bază pentru celelalte funcții de conducere și de execuție tehnice, economice, de altă specialitate, administrative, de servire și pază se stabilește în raport cu venitul mediu anual realizat de cooperatorii care lucrează nemijlocit în producție și execută volumul de muncă aprobat de adunarea generală, precum și în raport cu valoarea producției fizice planificate, mărimea și complexitatea unității, fără a depăși limitele stabilite față de retribuția de bază calculată pentru funcția de președinte, potrivit anexei nr. 2”.

La art. 38 se arată că: ” Drepturile de retribuire pentru personalul care îndeplinește funcții de conducere și de execuție tehnice, economice, de altă specialitate, administrative, de servire și pază se acordă cu condiția ca aceștia să execute, în raport cu mărimea și complexitatea unității, lucrări agricole reprezentând 25 - 50% din volumul de muncă stabilit pentru cooperatorii care lucrează nemijlocit în producție, potrivit hotărârii adunării generale, fără a primi, pentru aceste lucrări, o retribuție distinctă față de cea cuvenită pentru funcția îndeplinită”.

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, personalul care îndeplinea funcții de conducere și de execuție tehnice, economice, de altă specialitate, administrative, de servire și pază trebuia să execute lucrări agricole reprezentând 25 - 50% din volumul de muncă stabilit pentru cooperatori, fără a primi o retribuție distinctă pentru îndeplinirea acestor activități.

Astfel, s-a apreciat că nu se poate cumula salariul obținut cu lucrările agricole executate, întrucât pentru acestea din urmă nu se primea o retribuție separată de cea cuvenită funcției avute în baza contractului de muncă, ci era o condiție impusă de legiuitor pentru a primi retribuția pentru funcția îndeplinită.

Într-o a doua opinie, s-a reținut că potrivit dispozițiilor art. 17 alin. 3 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, „constituie stagiul de cotizare și timpul util la pensie realizat de agricultori, în condițiile reglementate de legislația privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, anterioară datei de 1 aprilie 2001”. În cuprinsul art. 159 alin. 1 din același act normativ s-a prevăzut că „dovada vechimii în muncă, a timpului util la pensie pentru agricultori și a duratei de asigurare, realizată până la data de 1 aprilie 2001, se face cu carnetul de muncă, carnetul de asigurări sociale sau cu alte acte prevăzute de lege”.

În conformitate cu prevederile art. 121 din HG nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 „(1) Prin timp util la pensie realizat de agricultori, prevăzut la art. 17 alin. (3) din lege, se înțelege perioada în care foștii membri cooperatori au realizat un volum de muncă în fostele unități agricole, potrivit prevederilor Legii nr. 4/1977 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale membrilor cooperativelor agricole de producție, calculat potrivit metodologiei utilizate la aplicarea Legii nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările ulterioare. (2) Timpul util la pensie realizat de agricultori se calculează în ani și se determină prin raportarea volumului total de muncă, exprimat în numărul de norme realizate în întreaga perioadă în care asiguratul a lucrat în fosta unitate agricolă cooperatistă, la cel mai mic număr de norme planificat a se realiza anual, din perioada respectivă, stabilit de adunarea generală a cooperativelor. Frațiunile de an se neglijează. (3) Timpul util la pensie, determinat potrivit prevederilor alin. (2), nu poate depăși numărul anilor calendaristici în care asiguratul a prestat muncă în fosta unitate agricolă cooperatistă. (4) Timpul util la pensie se determină pe baza datelor, elementelor și informațiilor conținute în carnetul de pensii și asigurări sociale și/sau în actele doveditoare eliberate de primăria care deține arhiva fostelor unități agricole cooperatiste, întocmite cu respectarea prevederilor legale referitoare la valabilitatea actelor doveditoare”.

Prin fișa cuprinzând timpul util luată inițial în calcul de pârâta ----- se atestă volumul de norme realizat de reclamantă în cadrul CAP.

Fișa menționată reprezintă act doveditor în sensul prevederilor art. 121 alin. 4 din HG nr. 257/2011, act cu privire la veridicitatea căruia nu s-au ridicat suspiciuni.

Fișele menționate anterior, împreună cu statul de funcțiuni privind încadrarea personalului de conducere și de execuție reprezintă acte eliberate de entitățile care dețin arhiva fostei CAP, în sensul prevederilor art. 121 alin. 4 din HG nr. 257/2011, ce dovedesc atât calitatea de membru cooperativ, cât și volumul de muncă realizat în această calitate, datele fiind extrase din evidențele primare ale fostei cooperative agricole de producție, astfel cum reiese din cuprinsul înscrisurilor.

În cauza de față, Tribunalul apreciază că interpretarea corectă este cea expusă în cadrul celei de a doua opinii, argumentele aduse acestei opinii întrunind, în opinia instanței, voința legiuitorului.

Așadar, fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze.

Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

În baza art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62 din 2024, prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a se aduce la cunoștința conducerii Secției Mixte de contencios administrativ și fiscal, de litigii de muncă și asigurări sociale a Tribunalului ----- și se va comunica, în copie, prin poștă electronică, tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese în aceeași materie.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

**ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, respectiv „Dacă în perioada în care reclamantul a avut contract individual de muncă la CAP, volumul de muncă realizat (având funcția de șef de fermă – inginer) poate fi luat în calcul ca timp util la pensie, la stabilirea drepturilor de pensie”.

Suspendă judecarea cauzei, conform dispozițiilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, privind pe reclamanta ----- în contradictoriu cu pârâta CASA JUDEȚEANĂ DE PENSII CLUJ -----.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, 21 octombrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Asistent judiciar,

.....

Asistent judiciar,

Grefier,
